kibbe kurwastus mitte temmast lahkund, olgo kül, et jubba wiis aastat möda, mil se rist temma peále olli langenud. Nüüd hakkas weel uus kibbe murre temma peále kippuma: nággi selgeste ette, et ei saaks milgi wisil ennesele sedda joudo, omma tütrekest eddespiddi ausaste ülleskaswatama. Se keik lühhendas temma ello páiwi. Ta langes haige wodi peále, ja peagi olli armeto pissokenne Ewa emmast ja issast ilma, ning kui üsna waene-laps mahha jänud. Temma peále se on ka, et selle samma juttustaminne omma peálekirjaga näitab.

Selle surnud mehhe wõllaussujad tulid nüüd kokko, ja sest et nemmad ei ühtegi wärrandusse asjo sealt maiast ette ei leidnud, sai maia isse ärramüdud. Se mis sest tulli, ei teinud weel mitte wõllad tassa. Waese-lapse jäggo olli Jummala arm ja halleda süddamega innimeste abbi. — Innimeste abbi sai Ewa essi otsa kätte, ja sedda ni täieste, et olli nago kättega katsta, et se abbi otse Jummala käest tulli. Seál küllas ellas üks õige, aus ja lahke melega mõlder omma wagga ja iggapidd: kõlbulisse naesega, kelle pari rahwaga õnnis Niglas olli süddamelikko sõbrusse sees ellanud Nemmad ollid needsammad, kes Jummala kohhal sel waese-lapsele Jummala armo abbi saatsid. Nemmad wõtsid Ewat omma maiase ülles ja piddasid tedda nenda kui olleks nende lihhane laps olnud. — Neil isse olli üks ainus laps, Peter nimmi, üks hea pois, kes kaks aastat wannem olli Ewast. Temma mängis teisega lahkel wisil, jookstis temmaga keik illusad kohhad seál ümberkaudo lábbi, näitis temmale ommad tuikessed ja liñno pessad, mis wägga pallus hoida, et emma ei saaks ärrapelletud, egga pissukestele muud wigga ei sünniks, sest poisi pehme süddamega emma olli tedda õppetanud, ka lojuste ja metsa ellajatte peále hallastada.

Paar aasta pärrast said mollemad lapsed ühte koli pandud. Peter otis iggal hommikul senni Ewa walmis olli käimas. Sel aial